Redacţiunea, Administraţiunea şi Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare Nr 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciuri:
Braşovu, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Oto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat;* în Frankfurt: *G. L. Daube;* în Hamburg: *A. Steiner.*
Preţul inserţiunilorŭ: o seriă garmondu pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LII.

„Gazeta" iese în fiecare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anu 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe trei luni 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unu anŭ 10 fl., pe şese lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl. pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 140. Braşovŭ, Joi 22 Iunie (4 Iulie) 1889.

Nou abonamentŭ

la

„GAZETA TRANSILVANIEI."

Cu 1 Iulie 1889 stilŭ vechiu

se deschide **nou abonamentŭ** la care învitămŭ pe toţĭ amicii şi sprijinitorii foiei nóstre.

Preţulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei lunĭ 3 fl. pe şése lunĭ 6 fl., pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România şi străinătate: pe trei lunĭ 10 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria: pe anŭ 2 fl. pe şése lunĭ 1 fl.

Pentru România şi străinătate: pe anŭ 8 francĭ., pe şése lunĭ 4 francĭ.

Abonarea se póte face mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate postale.**

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a arĕta şi posta ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei".

Braşovŭ, 21 Iunie

Era cu neputinţă sĕ nu se facă puţintelŭ şovinismŭ unguresců şi în delegaţiune, precum destulŭ de multŭ se face în dieta ungurésca.

Dér décă în dieta din Pesta şovinismulŭ are trecere, fiindcă deputaţii ungurĭ suntŭ singurĭ de capulŭ lorŭ, în delegaţiune nu li-se prindŭ aşa uşorŭ încercările de a stórce mereu concesiunĭ în favórea maghiarismului şi în paguba naţionalităţilorŭ. In delegaţiune mai santŭ şi alţii, nu numai Ungurĭ, carĭ le sciu strînge şoviniştilorŭ frêulŭ, îndată ce se 'ntindŭ prea departe.

In comisiunea pentru armată a delegaţiunei unguresci, membrii acęsteia au cerutŭ din nou, ca şi în alţĭ anĭ, înfiinţarea unei academii militare unguresci, întroducerea limbei unguresci ca limbă de instrucţiune în tóte şcólele militare din Ungaria, precum şi întitularea armatei comune, ca armată „împĕrătéscă şi regéscă".

„Domnii (Ungurĭ)—ḑice „Neue freie Presse", care de altmintrelea îşĭ cam dă cóte cu ei — au avutŭ şi de astădată puţinŭ norocŭ cu propunerile lorŭ, carĭ au fostŭ aruncate afară pe ferésträ, şi astfelŭ plenulŭ delegaţiunei nu va scăpa de sórtea, de a fi tratate retoricesce temele de mai susŭ".

Esclusivismulŭ cu care politicii ungurĭ păşescŭ în tóte cestiunile, ca şi cum în jumĕtatea de dincóce a monarchiei n'ar mai fi şi alte naţionalităţĭ decâtŭ numai Ungurĭ, se vede că bate acum la ochĭ chiar şi celorŭ mai bunĭ amicĭ ai lorŭ.

Dér ca totuşĭ sĕ scape de blamŭ, li-s'au făcutŭ unele micĭ concesiunĭ. Insĕ în acelaşŭ timpŭ li-se facŭ concesiunĭ şi naţionalităţilorŭ nemaghiare.

Anume de aci înainte limba ungurésca se va propune în scólele militare nu într'o oră, ci în două óre pe sĕptĕmână, şi într'o ḑi se va conversa cu elevii din scólele reale militare superióre şi din academiile militare şi unguresce.

Atâta e totŭ ce s'a concesŭ Ungurilorŭ. Dér de altă parte s'a ţinutŭ contŭ şi de Nemaghiarĭ, căcĭ a declaratŭ ministrulŭ, că acelŭ ofiţerŭ, care în timpŭ de trei anĭ nu-şĭ va însuşi limba regimentului, va fi eschisŭ dela înaintare. Şi pentru ca sĕ înveţe ofiţerii limba regimentului, nu mai încape îndoială, că vorŭ trebui cu timpulŭ sĕ se gândéscă cei din fruntea administraţiei de rĕsboiu şi la mijlóce de a se puté învĕţa mai uşorŭ şi limbele celorlalte naţionalităţĭ.

Delegaţii ungurĭ, învĕţaţĭ ca în dieta ungurésca sĕ se servéscă de apucăturĭ şirete în ce privesce întroducerea limbei unguresci şi acolo unde nu 'i este loculŭ, se 'ncercară sĕ identifice limba regimentelorŭ cu „limba statului", o apucătură, care cu o trăsătură de condeiu arŭ fi declaratŭ tóte regimentele comune din Ardélŭ, Bănatŭ şi Ţéra ungurésca de regimente maghiare. Nu li-s'a prinsŭ însĕ apucătura şi li-s'a tăiatŭ repede pofta, dându-li-se a înţelege, că limba statului n'are a face cu limba regimentelorŭ.

Insuşĭ ministrulŭ Tisza a vĕḑutŭ, că prea bócănă o facŭ delegaţii ungurĭ şi a fostŭ silitŭ sĕ declare, că limba regimentelorŭ se va stabili, dupăce vorŭ esista tóte datele necesare, spre care scopŭ va trebui sĕ se dea mare atenţiune împrejurărei, d'a se trece în listele de asentare limba maternă a celorŭ obligaţĭ la serviciulŭ militarŭ, corĕspunḑĕtorŭ faptelorŭ.

Prin urmare limba regimentului va fi a acelei naţionalităţĭ, ai cărei feciorĭ formézä maioritatea regimentului.

Tótă grija e a se pune cu ocasiunea trecerei limbei materne în liste, ca nu cumva de pildă unŭ feciorŭ românŭ care ar sci şi unguresce, sĕ fiă trecutŭ ca Ungurŭ cu limba maternă cea ungurésca, precum suntŭ învĕţaţĭ sĕ facă statisticii ungurĭ.

De sigurŭ, că organele administraţiunei de rĕsboiu vorŭ fi cu luare aminte la acéstă operaţiune statistică.

DIN AFARĂ.

Foile ruse şi declarările ministrului Kalnoky.

Vorbindŭ de discursulŭ comitelui Kalnoky, „Journal de St. Petersburg" ḑice, că cestiunea independenţei, la care statele balcanice au dreptulŭ de a aspira, e unŭ terenŭ pe care Rusia s'a pusŭ totdéuna, fără sĕ se gândéscă a interveni în afacerile interne ale Serbiei.

Acelaşĭ diar relevézä cu satisfacţiă, că guvernulŭ regenţei lucrézä a lichida trecutulŭ dificilŭ pe care l'a moştenitŭ; îşĭ dă silinţele a îmbunătăţi situaţiunea ţĕrii şi a o face sĕ între în căile normale şi tradiţionale. Incungiurată de încrederea naţiunii, ea respinge orĭ ce agitaţiune vătămătóre, căcĭ scie, că ar putea sĕ atingă interesele superióre ale patriei. Guvernulŭ regenţei a declaratŭ elŭ însuşĭ, după cum comitele Kalnoky o recunósce, că nu e însufleţitŭ de simţeminte ostile faţă de nimenĭ, mai cu sémă faţă de Austria, dér décă găsesce în tradiţiunile sale naţionale aceea a legăturilorŭ intime cu Rusia, e liberŭ de a se întórce la ea.

Făcêndŭ acésta, elŭ nu se contraḑice în dorinţa sa, de independenţă, căcĭ de sigurŭ nu Rusia va fi acea, care ar căta sĕ o jignéscă.

Fóia din Petersburgŭ relevézä în specialŭ pasagiulŭ în care comitele Kalnoky constată, că Austria întreţine relaţiunĭ amicale cu tóte puterile, mai cu sémă cu Rusia.

Cu privire la declaraţiunile făcute de comitele Kalnoky în sînulŭ delegaţiunei unguresci în privinţa Bulgariei, „Journal de St. Petersburg" ḑice, că în ceea ce privesce acéstă nenorocită ţéră, punctulŭ de vedere alŭ Rusiei, fondatŭ pe dreptulŭ şi respectulŭ tratatelorŭ, e bine cunoscutŭ de tótă lumea şi că nu se mai póte reveni asupra acestui punct.

Serbarea dela Kuşevaţŭ pentru Kossovo.

La prânḑulŭ oferitŭ Vinerĭ de către municipalitatea din Kuşevaţŭ în onórea regelui, au asistatŭ 250 de persóne, printre carĭ regentulŭ Proticĭ şi toţĭ miniştrii.

D-lŭ *Illici*, comerciantŭ, a ridicatŭ în numele oraşului Kruşevaţŭ primulŭ toastŭ în onórea regelui, care a moştenitŭ corona dela gloriosulŭ ţarŭ Lazărŭ.

D-lŭ *Gruici* a mulţumitŭ, în numele regelui, oratorului şi a învitatŭ poporulŭ sêrbŭ a rĕmâné credinciosŭ şi devotatŭ dinastiei Obrenovicĭ, pentru ca prin unirea sa cu dênsa sĕ se pótă atinge *ţînta naţională.*

D-lŭ *Gersicĭ* a ridicatŭ unŭ toastŭ în sănĕtatea şi prosperitatea naţiunei sêrbescĭ.

D-lŭ *Mijatovicĭ* a bĕutŭ în sănĕtatea óspeţilorŭ streinĭ, mai cu sémă în a puternicului stat-frate *Rusia.* Corespondentulŭ diarului „Times" a rĕspunsŭ ridicândŭ unŭ toastŭ în sănĕtatea regelui.

D-lŭ *Thalloczy*, membru alŭ academiei unguresci, în toastulŭ sĕu a făcutŭ alusiune la sângele pe care Ungurii şi Sêrbii l'au vĕrsatŭ pentru idei comune, şĭ-a esprimatŭ dorinţa, ca acestŭ faptŭ sĕ stabiléscă concordia între cele două naţiunĭ. Acestŭ toastŭ a fostŭ primitŭ cu unŭ mare entusiasmŭ.

D-lŭ *Kulakowski*, redactorŭ alŭ diarului „Warşawski Dnewnik", a luatŭ în sfârşitŭ cuvêntulŭ şi a ḑisŭ, că Rusia şi Serbia trebue de acum înainte sĕ aducă soluţiune favorabilă sarcinelorŭ naţionale.

Manifestaţiunĭ rusescĭ.

Asupra incidentului întêmplatŭ în *casina oficerilorŭ* din *Stuttgart* în timpulŭ iubileului regelui de Württemberg se comunică din Berlinŭ următórele amĕnunte:

„Căpitanulŭ de statŭ majorŭ rusesc din deputaţia dragonilorŭ ruşĭ, când s'a ţinutŭ toastulŭ pentru Germania, a aruncatŭ paharulŭ sĕu la pămêntŭ, declarândŭ oficerilorŭ germanĭ şi austriacĭ, carĭ erau de faţă, că dênsulŭ póte bea ca oficerŭ pentru prosperarea Württembergului, dér *pentru prosperarea Germaniei nu póte bea.* Elŭ a părăsitŭ apoi casina şi ceilalţĭ Ruşĭ i-au urmatŭ. După acésta unŭ locoteńentŭ-colonelŭ prusian a ridicatŭ, între nesfârşite strigăte de „sĕ trăiéscă", unŭ toastŭ demonstrativŭ pentru armata germană şi aliaţii ei, care toastŭ a fostŭ în modŭ entusiasticŭ aplaudatŭ. Prinţulŭ moştenitorŭ rusescŭ, care se afla de faţă la curtea din Stuttgart, aflândŭ despre ceea ce s'a petrecutŭ, a admoniatŭ aspru pe oficerii rusescĭ din causa purtării lorŭ provocătóre.

Ḑiarulŭ diplomaţiei rusescĭ, „Nord" din Bruxela, declară, că décă cumva *Austria* ar recunósce pe prinţulŭ *Ferdinand* alŭ Bulgariei, s'ar desfăşura *cestiunea bulgară,* care până acuma numai prin moderaţiunea Rusiei n'a causatŭ nicĭ unŭ conflictŭ.

Corespondentulŭ lui „Nord" anunţă, că Ţarulŭ va merge mai întâiu la manevrele din Krasnoe-Selo şi după aceea la Kopenhaga. Despre călĕtoria Ţarului la Berlinŭ nu se scie încă nimicŭ sigurŭ. Ba „Kreuzzeitung" din Berlinŭ afirmă, că Ţarulŭ Alexandru póte că nu va visita de locŭ Berlinulŭ în anulŭ acesta.

Din delegaţiunĭ.

Raportorulŭ comisiunei pentru armată a delegatiunei unguresci *Rakovszky,* propune, ca ministrulŭ de rĕsboiu sĕ presinte în fiecare anŭ lista acelorŭ voluntarĭ, carĭ au sĕ servéscă alŭ doilea an.

Akos *Beöthy* ḑice, că noua lege militeră dă administraţiunei de rĕsboiu o mare putere discreţionară. Acestŭ casŭ e mai alesŭ la contingentulŭ trupelorŭ. După părerea sa, contingentulŭ de 10 anĭ e 1,030.000 fl., aşadér cu 200,000 mai mare ca contingentulŭ stabilitŭ în 1868. La calcularea reservei întregitóre elŭ recunósce şi aceea, că nu suntŭ de ajunsŭ cele 10 procente, dér négă că ar fi necesară acea reservă întregitóre de 250—300 mii, ce se cere prin noua lege militară. Efectulŭ financiarŭ alŭ nóuei legĭ militare e încă o sumă de 4 milióne florinĭ mai multŭ.

Ministrulŭ de rĕsboiu *Bauer* ḑice, că s'a cerutŭ unŭ contingentŭ de recruţĭ mai mare, deórece cu celŭ de până acum abia se putea susţiné efectivulŭ de pace normatŭ, şi apoi se înfiinţézä încă 14 baterii nouĕ de artileriă şi încă unŭ batalionŭ de căi ferate şi telegrafŭ.

Fr. *Bolgar* întrébă, décă se póte, ca voluntarĭ, carĭ nu suntŭ capabilĭ a depune esamenulŭ de oficerĭ, sĕ scape prin concediu de alŭ doilea anŭ de serviciu? Se va îngriji, ca aceia, carĭ nu sciu limba germană, sĕ pótă depune esamenulŭ de oficerĭ în limba ungurésca?

Ministrulŭ de rĕsboiu *Bauer* ḑice, că necesitatea de a servi alŭ doilea anŭ se va reduce la unŭ minimum; acei voluntarĭ, carĭ cu tótă silinţa şi bunăvoinţa nu potŭ deveni oficerĭ, se vorŭ scuti de alŭ doilea anŭ de serviciu, celorŭ carĭ nu sciu perfectŭ nemţesce li-se va uşura depunerea esamenului, dér în ce privesce cestiunea limbei, delegaţii sĕ aibă încredere în disposiţiunile ce se iau. *La esamenele teoretice le va sta voluntarilorŭ în liberă voiă a se esprima şi în acea limbă, în care le e mai uşorŭ a depune esamenulŭ,* dér limba germană trebue sĕ o scie atâtŭ de multŭ, ca sĕ pótă face serviculŭ. Unŭ voluntarŭ, care se dedică seriosŭ serviciului şi împlinesce realŭ tóte precondiţiunile, îşĭ póte însuşi uşorŭ în cursulŭ anului de serviciu limba germană, ca sĕ pótă da rĕspunsurile necesare.

SCIRILE ḌILEI.

Serbarea luptei dela Kossovo in Ungaria. Foile unguresci raporteză cam următórele despre serbarea ḍilei dela Kossovo între Sêrbii din Ungaria: „Findŭ-că s'a observatŭ de vre-o câteva săptămânĭ o fórte mare mişcare între poporaţiunea sêrbéscă din incidentulŭ serbării luptei de pe Câmpulŭ-mierlei, guvernulŭ a luatŭ mĕsurĭ fórte energice. *Comunicaţiunea la graniţa sêrbéscă a fostŭ pusă sub controlă strictă.* Mişcarea a fostŭ mai mare în diecesa Verşeţului, „unde s'au ţinutŭ în ḍiua de 27 Iunie chiar şi slujbe bisericescĭ". Parochia din Panciova a publicatŭ următorulŭ anunţŭ încadratŭ în negru: „Parochia gr. or. din Panciova ţine la 15 Iunie v. în biserica „Inălţării-Domnului" în ḍiua de „Vidovdan", la órele 10 diminéţa, o sfântă liturgiă cu parastasŭ pentru glorioşii eroi de pe Câmpul-mierlei, carĭ acum 500 de anĭ au căḍut luptându-se pentru sfânta cruce şi scumpa libertate. Sfânta pietate faţă cu memoria morţilorŭ eroi, carĭ s'au făcutŭ nemuritorĭ prin strălucita lorŭ vitejiă şi martiriulŭ lorŭ sêrbesc pretinde dela urmaşii lorŭ ca în rugăciune căldurósă sĕ céră dela tronulŭ dumneḍeescŭ mântuirea sufletelorŭ lorŭ şi sĕ strige din inimă jalnică şi mulţumitóre: „Fericiţĭ sĕ fiţĭ, glorioşĭ eroi, şi vecĭnică sĕ fiă pomenirea vóstră!" Poliţia a confiscatŭ aceste anunţurĭ îndată după apariţiune. Asemenea a confiscatŭ şi 200 de monete comemorative şi Nr. dela 27 Iunie alŭ ḍiarului „Vesnic", pentru-că a publicatŭ „articolĭ agitatorĭ". Invĕţătorulŭ sêrbescŭ din Tisa-Hegyes [cottulŭ Torontalŭ] a fostŭ arestatŭ şi predatŭ procurorului, pentru-că a „agitatŭ" pentru participarea la serbarea ce s'a ţinutŭ din acestŭ prilegiu în Ravaniţa [cottulŭ Sirmiu] şi a adunatŭ şi banĭ pentru acestŭ scopŭ. La Ravaniţa au luatŭ parte vr'o 10.000 de ómenĭ din Croaţia, Slavonia, Bosnia şi Sêrbia, dér din Ungaria propriă numai puţinĭ au pututŭ participa, deórece gendarmeria a fostŭ ocupatŭ tóte podurile şi trecĕtorile."

Admirabile dovedĭ de „libertate unguréscă!" Şĭ-apoi se mai plângŭ delegaţii ungurĭ, că n'au amicĭ în peninsula balcanică!

***

Costumele naţionale române in Parisŭ. Cetimŭ în „Românulŭ": „S'a spusŭ dela începutŭ despre succesulŭ celŭ mare alŭ costumelorŭ naţionale, care suntŭ cumpărate ca pânea caldă, scrie corespondentulŭ din Parisŭ. Iţĭ potŭ spune acum, că pentru balurile costumate, dómnele parisiane l'au adoptatŭ şi'lŭ pórtă fórte frumosŭ. La serbarea costumată (numai costume ţĕrănescĭ din tóte némurile) dată de directórea revistei „La Nouvelle Revue", D-na Edmond Adam, la proprietatea ce o are în împrejurimile Parisului (L'abbaye de Gif), costumulŭ românescŭ era purtatŭ de douĕ dómne, neveste de ḍiariştĭ, şi anume d-nele Hugues Le Roux şi Anna Saint-Cère. „Figaro" va publica în pagina musicală o melodiă de a lăutarilorŭ românĭ."

***

„Stéua macedo-română" e numele unei societăţĭ ce s'a înfiinţatŭ în Ploescĭ prin stăruinţa părintelui archimandritŭ Veniaminŭ Popescu. Scopulŭ societăţii este crearea unui fondŭ pentru înfiinţarea unui seminarŭ românŭ în Bitolia (Monaştirŭ), în care sĕ se créscă fiitorii preoţĭ românĭ ai Macedoniei. S'au tipăritŭ statutele în 4000 de exemplare. Urămŭ succesŭ strălucitŭ societăţii, care numĕră deja peste 500 de membrii fundatorĭ!

***

Têrgulŭ anualŭ din Braşovŭ. Cumcă têrgurile anuale ale Braşovului şĭ-au trăitŭ véculŭ, s'a doveditŭ şi cu ocasiunea têrgului ce s'a ţinutŭ în săptĕmâna trecută. Nicĭ la unŭ têrgŭ de săptĕmână nu s'a pututŭ vedé mai puină lume. Poliţia a avutŭ pré puţinŭ de lucru, căcĭ activitatea ei s'a mărginitŭ la menţinerea ordinei.

***

Superstiţiă. Din Sigetulŭ Marmaţiei se scrie, că seceta e atâtŭ de mare în Maramurĕşŭ, încâtŭ poporulŭ încércă tóte, ca sĕ scape de secetă. Se înţelege, că în aceste încercărĭ superstiţia jócă mare rolŭ. In Talabosfalva clopotele bisericei au fostŭ cufundate într'o fântână, şi în Urmezö nu numai clopotele, ci şi tóte femeile bĕtrâne din satŭ au fostŭ temeinicŭ scăldate în publicŭ. Strigăte şi spectaculŭ din destulŭ, dér plóiă de locŭ.

***

O deputaţiune de comercianţĭ de cereale din Têrgu-Mureşului, Alba-Iulia şi Mediaşŭ, sub conducerea unui deputatŭ, a fostŭ la ministrulŭ ungurescŭ de comerţŭ ca sĕ-lŭ róge sĕ reducă tarifulŭ pentru cerealele ce sĕ'ncarcă în staţiunile ardelene. Ministrulŭ a promisŭ, că în esenţă va da urmare cererei.

***

Medicŭ militarŭ. Cu ḍiua de 1 Iulie 1889 e numitŭ medicŭ asistentŭ în reservă elevulŭ medicŭ militarŭ cl. I în reservă Dr. Samuilŭ Filipŭ dela spitalulŭ garnisónei din Sibiiu Nr. 22 în reg. 64 de inf.

***

Preţŭ redusŭ pentru Parisŭ. Direcţiunea generală a căilorŭ ferate române comunică, că persónele, carĭ voescŭ a visita exposiţia din Parisŭ, profitândŭ de reducerile existente, potŭ lua în gara de Nordŭ din Bucurescĭ, câtŭ şi la sucursala din Bucurescĭ bilete circulare combinate pentru Zürich şi înapoi (ducerea prin Bavaria, întórcerea prin Arlberg), cu preţurile următóre: Clasa I fr. 379; cl. II fr. 272,25 b.; cl. III fr. 163,15 b.; ér dela Zürich potŭ cumpĕra bilete de ducere şi întórcere pentru Parisŭ via Deile cu preţurile următóre: Clasa I fr. 110,50 b.; cl. II fr. 81,55 b.; cl. III fr. 59,60 b.; aşa încâtŭ călĕtoria dela Bucurescĭ la Parisŭ ducere şi întórcere va costa: Clasa I fr. 489,50 b.; clasa II fr. 353,80 b.; clasa III fr. 222,65 b. Aceste bilete nu dau dreptŭ la greutăţile gratuite pentru bagage dela Bucurescĭ până la frontiera Franciei, pe liniile francese se acordă gratuitatea pentru 30 kilg. Biletele eliberate au o valabilitate de 60 ḍile şi cele eliberate la Zürich 30 de ḍile.

***

Focŭ mare. In 27 Iunie n. unŭ focŭ mare a prefăcutŭ în cenuşă mai întrégă comuna Harali din comitatulŭ Treiscaune. Foculŭ a duratŭ mai bine de şése óre, în care timpŭ a consumatŭ 3 din 4 părţĭ ale comunei. Pe lângă vêntulŭ celŭ mare, a contribuitŭ la acéstă nenorocire şi împrejurarea, că locuitorii comunei, carĭ în maioritate se ocupă cu negoţulŭ cu lemne, se aflau la Braşovŭ la têrgŭ, ér cei rĕmaşĭ acasă se aflau în câmpŭ la lucru, aşa că mai nimicŭ nu s'a pututŭ scóte din flacărĭ. Au arsŭ peste 70 edificii, mai multe vite cornute şi altele.

***

Sinucidere. In Cluşiu s'a sinucisŭ în ḍilele trecute Dr. Iuliu Balta, medicŭ practicantŭ şi asistentŭ pe lângă profesorulŭ de universitate Dr. I. Belky.

***

69 congrese în Parisŭ. In luna Augustŭ: congresulŭ de aeronautică dela 31 Iulie până la 3 Augustŭ, preş. comit. de organisare Janssen; de antropologiă criminală dela 10—17, preş. Brouardel; de antropologiă şi archeologiă preistorică dela 19—26, preş. De Quatrefages; de asistenţă publică dela 28 Iulie până la 4 Augustŭ, preş. Dr. Th. Roussel; pentru ameliorarea sórtei orbilorŭ dela 5—8, preş. Martin; de chimiă dela 29 Iulie până la 3 Augustŭ, preşed.....; de colombofilĭ, dela 31 Iulie până la 3 Augustŭ, preş. Janssen; de dermatologiă şi sifiligrafiă, dela 5—10 Augustŭ, preş. Dr. Hardy; de electricianĭ, dela 24—31 Augustŭ. preş. Mascart; alŭ învĕţămêntului primarŭ, dela 11—19, preş. Greard; alŭ învĕţămêntului secundarŭ şi superiorŭ, dela 5—10, preş. Gréard; de sciinţele geografice, dela 6—12, preş. De Bizemont; de homeopatiă, dela 21—23 Augustŭ, preş. Léon Simon; de horticultură, dela 16—20, preş. Hardy; de higienă şi demografiă dela 4—11, preş. Brouardel; de medicină mentală dela 5—10, preş. Dr. Falret; alŭ oficerilorŭ şi suboficerilorŭ de sapierĭ-pompierĭ, dela 27—28, preş. Wolff; de fotografiă dela 6—17, preş. Janssen; pentru studiulŭ transmisiunei proprietăţii fonciare, dela 8—14, preş. Dunerger; alŭ proprietăţii industriale, dela 3 până la...., preş. Teisserenc de Bort; de psichologiă fisiologică, dela 5—10, preş. Charcot; alŭ societăţilorŭ pe acţiunĭ, dela 12—19, preş. Larombière; de stenografiă, dela 4—14, preş. Grosselin; de terapeutică, dela 1—5, preş. Dr. Moutard-Martin; de zoologiă, dela 5 până la..., preş. Milne-Edwards.

***

„Musa română", revistă musicală-literară, după o întrerupere de câteva lunĭ, va apăré érăşĭ cu începutulŭ lunei Augustŭ st. v. şi va costa până la finea lunei Decemvre 5 fl. v. a. séu 13 lei. Doritorii de a avé acéstă revistă au de a se adresa la redacţia revistei în *Blaşiu* (Balázsfalva) celŭ mai multŭ până la 20 Iuliu st. n. Revista „Musa Română" va îmbrăca aceeaşĭ haină şi va păstra acelaşĭ caracterŭ ca şi în cursulŭ anului trecutŭ.

Alte amĕnunte dela înmormêntarea lui Eminescu.

Ministeriulŭ instrucţiunei publice — spune „Naţionalulŭ" — se însărcinase cu îndeplinirea ceremoniei îmormêntării. De sigurŭ, că nimicŭ n'ar fi fostŭ cruţatŭ pentru ca acéstă durerósă şi tristă însărcinare sĕ se îndeplinéscă cu tótă pompa datorită luceafĕrului poesiei românescĭ, dér opunerea consiliului de familie — dealmintrelea fórte nimerită — la orĭ-ce ceremonialŭ luxuosŭ, a silitŭ pe ministerŭ sĕ îndeplinéscă ceremonia într'unŭ modŭ fórte simplu.

Spectacolulŭ acestei ceremonii triste, deşi simplu, era grandiosŭ; deşi modestŭ era impunĕtorŭ. Nu se putea alege ceva mai potrivitŭ şi mai conformŭ întregei vieţĭ a ilustrului poetŭ, decâtŭ executarea în modŭ demnŭ, dér modestŭ, a acestui actŭ de înhumaţiune.

In biserică, pe catafalcŭ, faţa mortului ofera o privelişte înspăimântătóre, în urma mutilării ce i-s'a adusŭ prin autopsie. Pe când, înainte de autopsie, avea o figură antică, măréţă, — acum era de nerecunoscutŭ. La capulŭ sĕu se ḍărescŭ risipite printre verdéţă: volumulŭ lui de *poesii*, *Convorbirile literare*, precum şi alte ḍiare şi reviste la carĭ a colaboratŭ. Totŭ jurulŭ catafalcului este acoperitŭ de coróne, dintre care unele au fostŭ amintite în numĕrulŭ de erĭ alŭ „Gazetei".

Tinerimea studiósă a ţinutŭ sĕ dea dovedĭ şi cu acéstă ocasiune, că îşĭ pricepe cu prisosŭ misiunea, venindŭ în numĕrŭ destulŭ de considerabilŭ sĕ asiste la ultimele onorurĭ ce se dau corpului lui Eminescu.

Prin totŭ loculŭ urechea nu-ţĭ aude decâtŭ esprimărĭ de regrete şi compătimire, manifestaţiunĭ de jale. In biserică îmbulḍela era mare. Toţĭ se înghesuiau şi doriau sĕ mai vadă încă odată pe acelŭ, ce sciuse sĕ esprime în versurĭ totŭ ceea ce natura omenéscă are mai intimŭ şi mai delicatŭ.

Tinĕrulŭ Calmuchi ţinu următorulŭ discursŭ în numele tinerimei universitare:

Făclie de veghe pe umeḍĭ morminte,
Unu sunetŭ de clopotŭ în órele sfinte,
Unu visŭ, ce-şĭ móe aripa'n amarŭ, —
Astfelŭ ai trecutŭ de alŭ lumei hotarŭ.

„Ai trecutŭ hotarulŭ lumei, blândŭ lucefĕrŭ, înecatŭ de amărăciunile ei, sdrobitŭ de miserii şi de suferinţe. Cu câtŭ durerea'ţĭ era mai mare, cu atâtŭ te înălţai mai multŭ; cu câtŭ cerca sĕ te rĕpună, cu atâtŭ accentele tale triste pĕtrundeau inimile mai adêncŭ; cu câtŭ ai fostŭ mai nenorocitŭ şi mai disgustatŭ de viéţă, cu atâtŭ aparĭ mai mare în cadrulŭ rece alŭ morţii.

„Sĕ lăsămŭ sĕ curgă durerea în valurĭ, sĕ scăldămŭ cu lacrĕmĭ mormêntulŭ lui Eminescu; sĕ nu încercămŭ nicĭ sĕ-le oprimŭ, nicĭ sĕ-le punemŭ stavilĭ, căcĭ va fi cu neputinţă; mórtea lui, întristata lui viéţă, vorŭ fi unŭ isvorŭ viu şi vecĭnicŭ de durere şi de lacrĕmĭ.

„Noi, tinerimea universitară, care simţiamŭ şi plângeamŭ împreună cu dênsulŭ, citindu'lŭ şi recitindu'lŭ, carĭ învĕţamŭ dela elŭ a ne aprofunda în meditare şi a ne înălţa în gândire, rĕmânemŭ astăḍĭ de piétră, când vedemŭ figura cea măréţă a poesiei, fără suflare şi rece, întinsă în acestŭ sicriu, şi avemŭ dreptŭ sĕ ḍicemŭ, cum ḍicea elŭ când-va:

A fi? Nebuniă şi tristă şi gólă
Urechea te minte şi ochiulŭ te 'nşală...

„Ear când ne uitămŭ la acéstă buză, pe care par'că a încremenitŭ unŭ ultimŭ surîsŭ de dispreţŭ către trecutŭ şi de nepăsare către viitorŭ, când privimŭ acéstă cutiă osósă, unde când-va se închidea o gândire aşa de ardĕtóre, în care se topeau mii de patimĭ şi din care se născeau note, ce aveau sĕ sgudue mii de inimĭ, şi când ne gândimŭ, că peste câteva minute vomŭ auḍi huruindŭ bulgării de ţĕrînă ce vorŭ cădé peste sicriulŭ sĕu, fără sĕ vrei îi repeţĭ versurile:

Poţĭ ḍidi o lume 'ntrégă, poţĭ s'o sfărîmĭ: [orĭ ce-ai spune,
Peste tóte o lopată de ţĕrînă se depune.
Mână care-a doritŭ sceptrulu universului, şi [gândurĭ
Ce-au cuprinsŭ totŭ universulŭ, încapŭ bine'n [patru scândurĭ.

Eminescu a fostŭ unŭ lucefĕrŭ, care ca sĕ mĕ servescŭ de o ideiă a lui, s'a suitŭ încetŭ pe cerŭ, esista până ce noi nu-lŭ zărisemŭ; dér astăḍĭ, deşi apusŭ, îlŭ vomŭ vedea mereu.

„Intr'o poesiă ḍicea, că e scrisŭ sĕ trecemŭ prin lume „ca visulŭ unei umbre şi umbra unui visŭ." O, da! Ai fostŭ unŭ visŭ, ce ai trecutŭ aşa de iute, însĕ în scurta ta trecere ai lăsatŭ atâta farmecŭ şi ai rĕspânditŭ raḍe aşa de multe şi de strălucitóre, încâtŭ ele au orbitŭ mai pe toţĭ, carĭ au trăitŭ şi s'au adăpatŭ din isvórele literaturei nóstre, şi mai 'nainte de tine, şi odată cu tine; ér umbra acestui visŭ e aşa de mare, încâtŭ vécurĭ multe falnicŭ se va simţi plutindŭ şi influinţândŭ asupra celorŭ ce te vorŭ studia şi te vorŭ admira.

„Acum scapĭ de lumea, de care erai aşa de disgustatŭ, găsescĭ multŭ căutata ta pace în linişte a şi odihna de vecĭ. Ţi-s'a împlinitŭ ultima dorinţă, ţi-a fostŭ ascultatŭ singurulŭ dorŭ, ce ai mai avutŭ; crengile teiului îşĭ scutură plângêndŭ flórea pe fruntea ta uscată, obosită de durerĭ şi de lume. Nu te va mai nĕcăji nimenĭ, vei fi în pace, câtŭ timpulŭ va tórce la caerulŭ sĕu. Luceferii 'ţĭ vorŭ face pe placŭ sĕ privéscă mormêntulŭ tĕu fără de norocŭ şi fără de prietinĭ ér frémĕtulŭ frundelorŭ se va îngâna cu cântarea buciumului în amurgulŭ serei la căpătêiulŭ tĕu.

Şi noi, carĭ te-amŭ iubitŭ şi te-amŭ preţuitŭ atâtŭ de multŭ, 'ţĭ vomŭ desmerda multă vreme cu lacrĕmĭ mormêntulŭ tĕu şi'lŭ vomŭ corona cu florĭ de tei, pronunţândŭ numele Eminescu, care conţine în elŭ aşa de multŭ, câtŭ o lume întrégă.

Te-ai dusŭ!

De-asupra criptei negre a sfântului mormêntŭ
Se scutură salcâmii de tómna şi de vêntu,
Se batu încetŭ din ramurĭ, îngână glasulŭ tĕu...
Mereu se vor totŭ bate, tu vei dormi mereu!.."

Corespondenţa „Gaz. Trans".

Bundorfŭ, în 11 Iunie 1889.

On. D-le Redactorŭ!

A apărutŭ în preţuitulŭ ḍiarŭ ce redigiaţĭ „Gazeta Transilvaniei" de Sâmbătă 3/15 Iunie a. c. o corespondenţă,

datată „din părţile Cohalmului“, subscrisă de „unŭ parochianŭ“. In acea corespondenţă pe neaşteptate am fostŭ subscrisulŭ arătatŭ în faţa lumei, ca unŭ preotŭ carele nu mĕ interesezŭ de binele şi prosperarea poporului meu. Pentru lămurirea lucrului, mĕ rogŭ sĕ daţĭ locŭ în acelŭ preţuitŭ ḑiarŭ următórelorŭ şirurĭ:

Invĕţătorulŭ Nicolae Viscreanŭ n'a fostŭ nicĭ când şi cu nicĭ unŭ preotŭ la cârma poporului din Bundorfŭ, căcĭ dênsulŭ în anii cei dintâiu ai învĕţătoriei sale, fiindŭ pré îndrăsneţŭ şi pré cuminte, şi-a perdutŭ simpatia preotului Nicolae Vătăşanŭ, câtŭ şi a poporului din Bundorfŭ, de unde a urmatŭ, că părintele N. Vătăşanŭ, câtŭ timpŭ a trăitŭ, către sine nu l'a apropiatŭ, şi nicĭ în alte părţĭ unde rĕposatulŭ Viscreanŭ a fostŭ învĕţătorŭ nu şĭ-a câştigatŭ iubirea poporului. A fostŭ învĕţătorŭ în Ferihaz şi fiindcă a cercatŭ sĕ facă şcólă comunală, a fostŭ isgonitŭ; în Bundorfŭ a cercatŭ asemenea sĕ facă şcólă comunală, şi ca sĕ fiă mântuită şcóla nóstră, am fostŭ silitŭ eu sĕ ocupŭ postulŭ de învĕţătorŭ în anulŭ când absolvasemŭ pedagogia şi teologia în 1877 şi cu bagatela sumă de 100 fl. v. a. Décă cunoscea poporulŭ din Bundorfŭ în Viscreanŭ unŭ bunŭ-voitorŭ, nu-lŭ scotea din sînulŭ sĕu şi nu-i închidea uşa şcólei pentru totdéuna, ci-lŭ apropia mai bine pe elŭ decâtŭ pe streinĭ, căcĭ poporulŭ nostru îşĭ cunósce pe binevoitorii lui, orĭ cum este elŭ.

Până a trăitŭ părintele N. Vătăşianŭ şi câtŭ timpŭ a fostŭ ca învĕţătorŭ în Bundorfŭ, trebile au mersŭ bine, ḑice parochianulŭ, acuma însĕ cu venirea mea ca preotŭ trebile au începutŭ sĕ schiopăteze. De au mersŭ trebile bine până au trăitŭ acei doi rĕposaţĭ, a fostŭ meritulŭ părintelui N. Vătăşianŭ, carele, fiă ertatŭ, a fostŭ omŭ fórte harnicŭ, atâtŭ în afacerile sale economice, câtŭ şi în cele ale parochiei. Că mergŭ orĭ nu bine şi astăḑĭ, sĕ judece on. publicŭ după faptulŭ, că comuna mea parochială rivaliséză cu cea *ev. luterană* în bună stare şi progresŭ. Şcóla nóstră, edificată de poporŭ în anii 1858, 59 şi 60 sub conducerea bravului preotŭ N. Vătăşanŭ, s'a adusŭ în anii aceştia ai preoţiei mele în stare corĕspundĕtóre, eu am scosŭ din şcólă scaunele de fagŭ şi stejarŭ şi am făcutŭ băncĭ ca la Braşovŭ în şcólele cele marĭ, — am cumpăratŭ aparatele de învĕţămêntŭ cele mai de lipsă, am cumpăratŭ în alŭ 5-lea anŭ alŭ preoţiei mele o curte frumósă săséscă, pe carea s'a edificatŭ biserica cea nouă, s'a amplificatŭ şopulŭ de ţiglă alŭ bisericei, carele în locŭ de 5 mii, aduce acuma 10 mii de ţigle arêndă pe anŭ, am câştigatŭ vr'o 4 bucăţĭ de luncă la biserică, — în anii 1884 şi 85 ne-am apucat sĕ adunăm pétră şi cărămidă pentru noua biserică şi în anii 1886, 87 şi 88 am făcutŭ biserica cea nouă, carea nu nouĕ, la 70 familii, ci la o parochiă câtŭ de bună, chiar dela unŭ oraşŭ, ar putea servi de podóbă, atâtŭ în esteriorŭ, câtŭ şi în interiorulŭ ei; şi ce e mai multŭ, nu din darurĭ benevole s'a făcutŭ acéstă biserică, cum érăşĭ afirmă parochianulŭ corespondentŭ; numai 30 fl. v. a. s'a adunatŭ dreptŭ colectă, darŭ benevolŭ, de pe la vr'o 10 comune — încolo din arunculŭ dela bietulŭ poporŭ şi din ajutóre de 1100 fl. v. a. *(Una miiă şi una sută fl. v. a.*], care ajutóre tóte eu şi nu altulŭ le-am adunatŭ; unde numai am auḑitŭ că este unŭ omŭ cu banĭ acolo am scrisŭ, prin Odessa, Gratz, Bucurescĭ, Braşovŭ etc. şi aşa am putută eşi la limanŭ. Tóte acestea s'au făcutŭ în ...ştĭ 6 anĭ ai preoţiei mele, aşa déră trebile nu au mersŭ schiopătândŭ, ci cu paşĭ repeḑĭ au mersŭ înainte.

Că am fostŭ şi eu învĕţătorŭ, e adevĕratŭ, dér numai când după concursŭ n'a competatŭ nimenĭ, şi nu eu am fostŭ causa de n'a concuratŭ nimeni, ci causa a fostŭ salarulŭ pré micŭ, căcĭ dela 70 familii române, în timpulŭ edificărei unei bisericĭ atâtŭ de scumpe, de unde mai puteamŭ stórce, pe lângă ce storcŭ esecutorii în tóte ḑilele, şi vre-unŭ salarŭ învĕţătorescŭ de vr'o 2—3 sute fl.? Am făcutŭ, cu totŭ nĕcazulŭ şi lipsa, salarul de 150 fl. v. a. cu care salarŭ s'a deschisŭ concursŭ, şi nicĭ în 1884, nicĭ în 1885, nicĭ în 1886 n'a competatŭ nimenĭ, ér eu am fostŭ silitŭ prin ordinulŭ off. protopp. de datto 17 Octomvre Nr. 732/84, 6 Octomvre Nr. 659, 1 Octomvre Nr. 652 sĕ ţinŭ prelegerĭ, deşi uneorĭ bolnavŭ. In 1887 cu multă rugăminte am înduplecatŭ pe învĕţătorulŭ Rotarŭ din Beşa de a ocupa postulŭ de învĕţătorŭ la şcóla nóstră. In 1888 n'a competatŭ nimenĭ şi eu am fostŭ silitŭ sub fórte grele împrejurărĭ, fiindŭ tocmai în driculŭ lucrului bisericei, tatălŭ meu bolnavŭ în patŭ, sĕ ocupŭ ér postulŭ îndatorândŭ-mĕ off. protopp. prin ordinulŭ sĕu de datto. 13 Octomvre Nr. 742. Nu am umblatŭ după învĕţătoriă, dér nu am pututŭ lăsa sĕ mi-se închidă şcóla şi sĕ-mĭ rĕmână poporulŭ în întunerecŭ. Aş fi bunŭ bucurosŭ sĕ vie unŭ învĕţătorŭ harnicŭ, căcĭ am eu destulŭ de lucru şi cu preoţia şi cu nĕcasurile mele. Eu câtŭ timpŭ am funcţionatŭ ca învĕţătorŭ, mĭ-am datŭ silinţa ca sĕ scotŭ din tinerimea nóstră apucăturile ruginite ereḑite dela bĕtrânĭ şi, ca Moise în pustiă, sĕ-mĭ crescŭ unŭ poporŭ alesŭ. Imĭ voiu da silinţa acum după ce am isprăvitŭ cu biserica a forma unŭ salarŭ câtŭ de bunŭ, vorba pe câtŭ ne este în puterea nóstră, ca sĕ avemŭ şi învĕţătorŭ harnicŭ, şi atuncĭ voiu vedé ce va mai avé cineva de cârtitŭ în contra mea.

(Va urma.)

Literatură.

La librăria „Concordia“ din Năsĕudŭ se află de vênḑare opulŭ: **„Helveţia şi Wilhelm Tell“** de dr. *A. P. Alexi*, carele trateză despre întemeiarea republicei helveţiane, apoi despre desvoltarea istorică a acesteia precum şi despre starea ei actuală. Trateză despre bucata dramatică a lui F. Schiller, Wilhelm Tell, care este adjustată şi cu o chartă a celorŭ trei cantóne, în carĭ se petrecŭ scenele din drama Wilhelm Tell. — Opulŭ costă 60 cr. (1·50 lei) şi se mai află în depositŭ la librăria Nic. I. Ciurcu, Braşovŭ, W. Krafft în Sibiiu şi „Aurora“ în Gherla.

„Meseriaşulŭ Românŭ“ este singurulŭ ḑiarŭ menitŭ pentru încuragiarea meseriilorŭ la Românii de dincóce. Acestŭ ḑiarŭ apare în Braşovŭ de 2 orĭ pe lună în mărime de câte o cólă şi costă pe anulŭ întregŭ numai 1 fl. 20 cr., pe 3 lunĭ 30 cr.; pentru România pe 3 lunĭ 1 francŭ, pe anŭ 4 francĭ. Ḑiarulŭ este redactatŭ de d-lŭ *Bartolomeiu Baiulescu*, preşedintele Reuniunei pentru sprijinirea meseriaşilorŭ românĭ în Braşovŭ, şi apare aprópe de 4 anĭ. Cuprinsulŭ bogatŭ şi fórte variatŭ alŭ acestui ḑiarŭ l'amŭ arătatŭ cetitorilorŭ noştri la diverse ocasiunĭ prin reproducerea sumarului diferiţilorŭ numerĭ, dintre carĭ celŭ mai nou (12) dela 15(27) Iunie are sumarulŭ următorŭ:

Exposiţia din Parisŭ. — Invenţiunĭ nouĕ pe terenulŭ electro-technicŭ. — Modificarea tarifului autonomŭ pentru vămile României. — Foiţa „Meseriaşului Românŭ [Arte îngropate]. — Mai am unŭ singurŭ dorŭ [poesiă], de M. Eminescu. — Scirĭ economice şi industriale; Felurite pentru meseriaşĭ; Multe şi mĕrunte; Diverse; Recepte folositóre; Glume. [Fiă-care din aceste rubricĭ permanente constă dintr'o colecţiune de interesante scirĭ, povoţe etc.] In partea ultimă se află Concursŭ, Avisŭ, Têrgurile etc.

Cu 1 Iulie st. v. acestŭ ḑiarŭ deschide unŭ nou abonamentŭ cu preţurile arătate mai susŭ [pe 3 lunĭ 30 cr., pentru România 1 francŭ].

Ordinea examenelorŭ publice

dela gimnasiulŭ românŭ gr.-or. din Bradŭ.

Examenele comisionale şi cele publice, precum şi încheierea anului şcolasticŭ 1888/89, se vorŭ ţiné în modulŭ următorŭ:

In 23 Iunie se vorŭ ţiné esamenele comisionale cu clasele gimnasiale; *în 26 Iunie* examenele publice cu clasele normale; *în 27 Iunie* cu clasele gimnasiale; *în 28 Iunie* gimnastică şi cântărĭ şi *în 29 Iunie* „Te Deum“, cetirea clasificaţiunilorŭ, împărţirea premiilorŭ şi a testimoniilorŭ, precum şi publicarea condiţiunilorŭ de primire pe anulŭ şcolasticŭ viitorŭ 1889/90.

Convocare.

Adunarea generală a despărţĕmêntului VII, Abrudŭ, alŭ „Associaţiunei transilvane pentru literatura română şi cultura poporului românŭ“, în sensulŭ conclusului adusŭ în şedinţa sa din 12/24 Iunie a. c., se convócă pe Dumineca din 16/28 Iulie 1889 la 1 óră p. m. în comuna Buciumŭ-Şasa în localulŭ şcólei române, ér la casŭ de timpŭ frumosŭ şi neploiosŭ sub „*Detunată*“.

La acéstă adunare se invită toţĭ membrii despărţĕmêntului, precum şi toţĭ sprijinitorii literaturei şi culturei poporului românŭ a lua parte.

Agendele adunărei vorŭ fi: 1. Raportulŭ comitetului despre activitatea sa. 2. Raportulŭ cassarului. 3. Alegerea comisiunei pentru înscrierea de membrii noi ordinarĭ şi ajutătorĭ şi încassarea taxelorŭ restante. 4. Stabilirea bugetului. 5. Ţinerea disertaţiunilorŭ. 6. Propunerĭ. 7. Defigerea locului pentru viitórea adunare generală, şi 8. Incheierea.

Domnii carĭ dorescŭ a ţiné vre-o disertaţiune suntŭ rugaţĭ ca celŭ multŭ până în 13/25 Iulie sĕ se insinue la directorulŭ despărţĕmêntului.

Ofenbaia, în 18/30 Iunie 1889.

Pentru comitetulŭ despărţĕmêntului:

Ioanŭ Danciu, directorŭ. **I. Todeşiu**, secretarŭ.

Convocatoriu.

Avemŭ onóre a convoca adunarea generală a înfiinţândei reuniunĭ de femei din Cluşiu şi giurŭ pe Joi 11 Iuliu st. n. la 3 óre. d. a. în localitatea casinei române din Cluşiu pentru modificarea unorŭ paragrafĭ din statutele votate, cu adausulŭ, că de astădată vorŭ decide cei presenţĭ fără considerare la numĕrŭ.

Din şedinţa comitetului int. ţinută în 23 Iuniu 1889.

Ana Papp-Lemeny, preşedintă int. **Basiliu Podobă**, secret. int.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS“

(Serviciulŭ biuroului de coresp. din Pesta)

Praga, 3 Iulie. In alegerile pentru dieta boemă, ce suntŭ cunoscute până acuma, Cehii bĕtrânĭ au pierdutŭ în comunele rurale 21 de mandate, pe carĭ le-au câştigatŭ Cehii tinerĭ.

Bruxela, 3 Iulie. Ambasadorulŭ Franciei Bourée va fi, cum se ḑice, rechiămatŭ din causa uneltirilorŭ sale boulangiste.

Londra, 3 Iulie. Şahulŭ Persiei a primitŭ corpulŭ diplomaticŭ în presenţa primului ministru Salisbury.

Christiania, 3 Iulie. Ministeriulŭ Sverdrup a demisionatŭ.

Zica, 3 Iulie — 101 salve de tunŭ au anunţatŭ ungerea Regelui Alexandru alŭ Serbiei. Prima telegramă de felicitare a sositŭ dela ambasadorulŭ Hengelmüller din Belgradŭ, care a esprimatŭ felicitările monarchului Austro-Ungariei.

Cetinie, 3 Iulie. Cu ocasia serbării maiorenităţii prinţului moştenitorŭ muntenegreanŭ, celŭ care a ţinutŭ vorbirea festivă a ḑisŭ că *doreşte şi aştéptă ca ideia unei marĭ Serbii sĕ afle în prinţulŭ moştenitorŭ unŭ constantŭ şi neobositŭ apĕrătorŭ.* Prinţulŭ moştenitorŭ a depusŭ jurămêntulŭ de supunere către prinţulŭ domnitorŭ, către ţéră, biserica ortodoxă şi către Ţarulŭ.

DIVERSE.

Barba regelui Umberto. O aventură curiósă, scrie unŭ corespondentŭ din Roma, i-s'a întêmplatŭ regelui Umberto cu ocasiunea călĕtoriei sale la Berlinŭ. Regele, căruia îi cresce tare barba, amânase raderea pe ḑiua de plecare. Bărbierulŭ regelui sta gata, dér acesta atâta era de ocupatŭ cu afacerile de statŭ, cu primirea de corporaţiunĭ politice şi altele, încâtŭ nu-i rĕmase de locŭ timpŭ ca sĕ se radă. Trebuindŭ sĕ plece, se mângăia cu speranţa, că se va puté rade la vr'o staţiune undeva. Dér de unde? pretutindenea avea sĕ priméscă deputaţiunĭ şi sĕ asculte cuvêntărĭ. Regelui nu'i rĕmase alta, decâtŭ sĕ opréscă trenulŭ într'o vale retrasă, pe calea Gotthard, încunjurată de munţĭ uriaşĭ carĭ în modulŭ acesta au fostŭ martorii unui actŭ atâtŭ de însemnatŭ.

Ex-regele spaniolŭ Amadeu, bărbatulŭ principesei Letiţia, 'a căpĕtatŭ unŭ băiatŭ care faţă de părinţii proprii stă într'o relaţiune de rudeniă de totŭ oiudată. Findcă tatălŭ şi mama suntŭ unchiu şi nepotŭ, aşa este strănepotulŭ tatălui sĕu şi vĕrŭ alŭ mamei sale.

Necrologŭ.

Veronica Vicaşiu n. Mustea, ca soţiă, cu fii sĕi Valeriu şi Iuliu; Ioanŭ Vicaşiu, parochŭ gr. cat. în Hidigŭ şi protopopŭ ca tată; Augustinŭ Vicaşiu, preotŭ cu soţia sa Victoria. Emiliu Vicaşiu, preotŭ cu soţia Eleonora, ca fraţĭ; Michailŭ Popŭ, cu familia, Michailŭ Vicaşiu, cu fam., Ioniţă Badescu, Samuilŭ Bădescu, cu soţia; Susana Aciu, Georgiu Ungurŭ, preotŭ cu familia sa, Maria Muste, cu soţulŭ Teodorŭ Popŭ, protopopŭ, şi familia, Ignaţiu Suru cu familia, Cristina Muste, cu familia, şi Iuliana Mustea, ca unchĭ şi mătuşĭ; Alimpiu, Iuliu, Augustinŭ şi Elena Moldovanŭ, Angelica, Mariţa, Aurelia şi Letiţia Vicaşiu, ca nepoţĭ; Ioanŭ Moldovanŭ, preotŭ, Victorŭ Rusu, profesorŭ, Vasiliu Cristea, preotŭ cu soţia, Ioanŭ Popiliu, preotŭ cu soţia, Aureliu Orianu, cu soţia, Maria Cosma, cu soţulŭ Andreiu Cosma, direct. silv., Nina Faragó, notărésă cu soţulŭ ca cumnaţĭ; Ioanŭ P. Popŭ, protopopŭ cu familia, Vasiliu Popŭ, notarŭ, cu familia ca cuscri, şi alţĭ nenumĕraţĭ consângenĭ şi cunoscuţĭ cu inima înfrântă de durere aducŭ la cunoscintă, cumcă: credinciosulŭ lorŭ soţŭ, tată, iubitulŭ fiu, frate, nepotŭ, unchiu, cumnatŭ şi cuscru:

Alesandru M. Vicaşiu,

fostŭ preotŭ în Stîrciu, după unŭ morbŭ de inimă de câteva ḑile, provĕḑutŭ cu S. Sacraminte ale muribunḑilorŭ în anulŭ alŭ 36 alŭ vie ei, alŭ 13-a preoţiei şi căsĕtoriei sale fericite, în 25 Iuniu st. n. a. c. la 4 óre după ameḑĭ şĭ-a datŭ nobilulŭ sĕu sufletŭ în mânile Creatorului.

In adormitulŭ în Domnulŭ familia a perdutŭ flórea sa, şi preoţimea pe unŭ confrate sincerŭ, iubitorŭ şi zelosŭ în viia Domnului, ér poporulŭ pe modelulŭ adevĕratului părinte sufletescŭ.

Osămintele-i recite după celebrarea St. Liturgii şi sĕvîrşirea ceremonielorŭ funebrale, în 27 Iuniu la 2 óre d. m. se vorŭ aşeḑa în cimiterulŭ bisericei gr. cat. din Stîrciu.

Datŭ Stîrciu, la 26 Iuniu 1889.

Fiă-i rĕsplata lui fericirea ceréscă!

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 3 Iulie st. n. 1889.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.39	Vênd.	9.42
Argintŭ românescŭ -	„	9.36	„	9.40
Napoleon-d'orĭ - - -	„	9.38	„	9.41
Lire turcescĭ - - -	„	10.60	„	10.65
Imperialĭ - - - -	„	9.60	„	9.65
Galbinĭ .	„	5.58	„	5.62
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	102.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.59	„	99.—
Ruble rusescĭ - - -	„	121.—	„	122.—
Discontulŭ - - - -	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 2 Iulie st. n. 1889.

Renta de aurŭ 4% - - - - - -	110.40
Renta de hârtiă 5% - - - - - -	95.95
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare -	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) - -	100.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) - -	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) - -	111.75
Bonurĭ rurale ungare - - - - -	104.85
Bonurĭ cu clasa de sortare - - - -	104.85
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ - - -	104.85
Bonurĭ cu cl. de sortare - - - -	104.85
Bonurĭ rurale transilvane - - - -	104.85
Bonurĭ croato-slavone - - - - -	105.—
Renta de argintŭ austriacă - - - -	84.65
Renta de aurŭ austriacă - - - - -	109.75
Losurĭ din 1860 - - - - - - - -	140.—
Acţiunile băncei austro-ungare - -	907.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungar. -	312.25
Acţiunile băncei de creditŭ austr. -	301.50
Galbenĭ împĕrătescĭ - - - - - - -	5.65
Napoleon-d'orĭ - - - - - - - - -	9.42½
Mărcĭ 100 împ. germane - - - -	58.12½
Londra 10 Livressterlinge - - - -	118.85

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în tutungeria **I. Gross,** și în librăria **Nicolae Ciurcu.**

Concursŭ.

Pentru ocuparea postului de alŭ II-lea învĕțătorŭ la șcóla confesională gr. cath. din Telciu prin acésta sĕ escrie concursŭ până în **31 Augustŭ a. c.** cu salariu anualŭ de **200 fl. v. a.**

Doritorii de a ocupa acestŭ postŭ au a-șĭ susterne documentele recerute conformŭ legii, până la termiuulŭ susŭ indicatŭ senatului scol. confesionalŭ gr. cat. din Telciu.

Preşedinte: **Gregoriu Popŭ.**

Notarŭ: **Samuilŭ Berende,** învĕțătoru conf. gr. cath.

112,1—1

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Domnii, ce se aboñeză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonațĭ, că mai avemŭ din anii trecuțĭ numerĭ pentru complectarea colecțiunilorŭ „Gazetei“, precum și câteva întregĭ colecțiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administrațiune în casŭ de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans“.

Rugămŭ pe domnii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fâșia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ.